

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 76/2024
31.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Момчила Минића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.ПоЗ бр.86/22 од 04.05.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 – ПоЗ бр.21/23 од 26.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 31. јануара 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Момчила Минића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.ПоЗ бр.86/22 од 04.05.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 – ПоЗ бр.21/23 од 26.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.ПоЗ бр.86/22 од 04.05.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 4. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено на задржавању од 02.11.2021. године до 04.11.2021. године.

Истом пресудом, применом члана 7. став 1. и 2. у вези члана 3. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, одређено је да ће се према окривљеном после издржане казне затвора спровести посебне мере: обавезно јављање надлежном органу полиције и Управе за извршење кривичних санкција, забрана посећивања места на којима се окупљају малолетна лица, обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа, обавезно обавештавање о промени пребивалишта, боравишта или радног

места и обавезно обавештавање о путовању у иностранство, које мере ће се спроводити најдуже 20 година после извршења казне затвора на коју је окривљени осуђен том пресудом, при чему је дужан да се у року од три дана од дана извршења наведене казне затвора лично јави надлежном поверенику.

На основу члана 87. став 1. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

Окривљени је обавезан да Вишем јавном тужилаштву у Београду исплату износ од 9.750,00 динара на име трошкова поступања браниоца по службеној дужности, а Вишем суду у Београду на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 – ПоЗ бр.21/23 од 26.09.2023. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА – адвоката Момчила Минића, а пресуда Вишег суда у Београду К.ПоЗ бр.86/22 од 04.05.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Момчило Минић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду, или да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Београду, или да преиначи другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, уз истовремени захтев да на основу члана 488. став 2. ЗКП бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа Врховног суда, те да Врховни суд у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се поднетим захтевом истиче да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те да су засноване на доказима на којима се не могу заснивати.

С тим у вези, у захтеву се наводи да је правноснажна пресуда заснована на записнику о вештачењу НЦКФ вештака Александра Ковачевића од 29.03.2022. године, из ког је утврђено да је предмет вештачења био десктоп рачунар „ИМАС“ и један хард-диск, да током истраге јавни тужилац није захтевао од судије за претходни поступак да нареди претресање уређаја за аутоматску обраду података и да се тек након тога, обзиром на резултат претресања, нареди вештачење. У захтеву се истиче и да се сходно одредби члана 152. ЗКП претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на

којој се чувају или се могу чувати електронски записи предузима искључио на основу наредбе суда, те да стога не постоји законска могућност да ико без наредбе суда „уђе у садржину уређаја за аутоматску обраду података, чак ни вештак“, уз закључак да у конкретном случају није спроведено законито претресање уређаја.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је судија за претходни поступак Вишег суда у Београду дана 29.10.2021. године, донео наредбу Кпп.Пов.бр.1675/21, којом је наредио претрес стана и других просторија у Београду у улици ..., ГО ..., које користи окривљени, као и претрес хард дискова рачунара и других носача меморија, мобилних телефона, као и снимање садржаја хард дискова и осталих меморија уз фиксирање садржаја у виду фотодокументације, видео снимака, те у штампаном облику, уколико наведени уређаји буду пронађени у стану, а које претресање ће извршити полицијски службеници Управе криминалистичке полиције. Ова наредба донета је у циљу проналаска трагова и доказа о извршењу кривичног дела из члана 185. КЗ и др.

Одредбом члана 152. став 1. ЗКП прописано је да се претресање стана и других просторија или лица може предузети ако је вероватно да ће се претресањем пронаћи окривљени, трагови кривичног дела или предмети важни за поступак. Ставом 3. истог члана прописано је да се претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи предузима на основу наредбе суда и, по потреби, уз помоћ стручног лица.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је у конкретном случају наредбом судије за претходни поступак Вишег суда у Београду од 29.10.2021. године наређен претрес стана и других просторија у којима окривљени борави, као и претрес хард дискова рачунара и других носача меморије и мобилних телефона, те снимање садржаја хард дискова и осталих меморија уз фиксирање садржаја у виду фотодокументације и видеоснимака у штампаном облику, то је очигледно да је претрес извршен у свему у складу са одредбом члана 152. став 3. ЗКП.

Након тога, је према стању у списима, јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, сходно члану 113. ЗКП, дао наредбу да се од стране Националног центра за криминалистичку форензику изврши вештачење електронских и информатичких уређаја који су према потврди од 02.11.2021. године привремено одузети од окривљеног АА, на околност да ли на наведеним уређајима постоје докази о извршењу кривичног дела из члана 185. КЗ, да се изолују све фотографије и видео записи који постоје у меморији наведених уређаја и да се утврди начин путем којих рачунарских програма је преузиман порнографски материјал.

Дакле, у конкретном случају је судија за претходни поступак Вишег суда у Београду дана 29.10.2021. године дао наредбу да се изврши претрес стана и других просторија окривљеног, као и претрес хард дискова рачунара и других носача меморије и мобилних телефона, а након тога је јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду дао наредбу да се изврши вештачење електронских и информатичких уређаја који су привремено одузети од окривљеног дана 02.11.2021. године, те је у конкретном случају очигледно у свему поступљено у складу са одредбама члана 153. став 3. ЗКП и

113. став 1. ЗКП. Стога су по оцени овога суда неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је правноснажна пресуда заснована на незаконитом доказу и да је претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи извршено без наредбе суда, односно супротно одредби члана 153. ЗКП.

Са свега изложеног, налазећи да нижестепене пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Момчила Минића одбио као неоснован, на основу члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.